



บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษา กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ตามตัวแปรเพศ และสถานที่ตั้งของโรงเรียน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย โดยสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษา ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปใช้กับประชากรที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งได้แก่นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาในภาคปลายปีการศึกษา 2530 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ประเภทสหศึกษา เขตการศึกษา 12 จำนวน 731 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่าง และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งสิ้นคิดเป็นร้อยละ 100 แล้วนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอกซ์ (SPSS^X) ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยหาค่าร้อยละ มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนโดยทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 และนำมาเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นนักเรียนที่เรียนในเขตเทศบาล 364 คน และเป็นนักเรียนที่เรียนนอกเขตเทศบาล 367 คน เป็นนักเรียนชาย 351 คน นักเรียนหญิง 380 คน นักเรียนส่วนใหญ่อายุ 18 ปี และเรียนอยู่ในโปรแกรมการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์

2. ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษา

2.1 นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาโดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายหมวด นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดสิ่งเสพติด โภชนาการ สุขภาพจิต เพศศึกษา สุขภาพผู้บริโภคร การสุขาภิบาล-สิ่งแวดล้อม สุขภาพส่วนบุคคล โรคไม่ติดต่อ สวัสดิศึกษา บริการทางการแพทย์และสาธารณสุข การปฐมพยาบาล มีความสำคัญมาก แต่มีความคิดเห็นในหมวดประชากรศึกษาอยู่ในเกณฑ์สำคัญปานกลาง

2.2 เมื่อพิจารณาแยกตามรายหมวดพบว่า

2.2.1 หมวดสิ่งเสพติด นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหมวดสิ่งเสพติดอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหมวดสิ่งเสพติดอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก เรียงลำดับดังนี้

- (1) สาเหตุและการป้องกันสิ่งเสพติดให้โทษ
- (2) ลักษณะและโทษของสิ่งเสพติดให้โทษ
- (3) การสูบบุหรี่และการดื่มสุรากับโรคภัยไข้เจ็บ
- (4) ยากระตุ้นประสาทและยาระงับประสาท

2.2.2 หมวดโภชนาการ นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหมวดโภชนาการอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหมวดโภชนาการอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก เรียงตามลำดับดังนี้

- (1) ลักษณะ ประเภท และประโยชน์ของอาหาร
- (2) ปัญหาทางด้านโภชนาการ
- (3) โรคขาดสารอาหาร

2.2.3 หมวดสุขภาพจิต นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหมวดสุขภาพจิตอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหมวดสุขภาพจิตอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก เรียงตามลำดับดังนี้

- (1) การเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมสุขภาพจิต และการปรับตัวของวัยรุ่น
- (2) ปัญหาสุขภาพจิตของวัยรุ่นและแนวทางป้องกันแก้ไข

(3) สุขภาพจิตผู้สูงอายุ

(4) แหล่งและการใช้บริการสุขภาพจิตในชุมชน

2.2.4 หมวดเพศศึกษา นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหมวดสุขภาพจิต อยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหมวดเพศศึกษา อยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก เรียงตามลำดับดังนี้

(1) การวางแผนครอบครัว

(2) การแต่งงานและการปรับตัวในชีวิตสมรส

(3) การเลือกคู่ครอง

(4) การปรับตัวต่อเพศตรงข้าม

(5) การปรับตัวทางเพศ

(6) สุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะสืบพันธุ์

(7) พัฒนาการทางเพศ

2.2.5 หมวดสุขภาพผู้บริโภค นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหมวดสุขภาพผู้บริโภคอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหมวดสุขภาพผู้บริโภคอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก เรียงตามลำดับดังนี้

(1) อาหารปนปลอมและแปลง

(2) ความสำคัญของการเลือกใช้ผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพ

2.2.6 หมวดการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหมวดการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหมวดการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก เรียงตามลำดับดังนี้

(1) การรักษาน้ำน้ร้อนให้ถูกสุขลักษณะ

(2) ความสำคัญของการจัดสุขาภิบาลอาหาร

(3) การจัดสิ่งแวดล้อมชุมชนให้ถูกสุขลักษณะ

(4) ปัญหาเกี่ยวกับการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม

(5) กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

2.2.7 หมวดสุขภาพส่วนบุคคล นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหมวดสุขภาพส่วนบุคคลอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ

หมวดสุขภาพส่วนบุคคลอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก เรียงตามลำดับดังนี้

- (1) สุขปฏิบัติเกี่ยวกับตา
- (2) สุขปฏิบัติเกี่ยวกับหู
- (3) การออกกำลังกายและการพักผ่อน
- (4) สุขปฏิบัติเกี่ยวกับจมูก
- (5) สุขปฏิบัติเกี่ยวกับผิวหนัง
- (6) พันธุกรรมกับสุขภาพ
- (7) ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักของร่างกายกับสุขภาพ
- (8) นันทนาการ

2.2.8 หมวดโรคไม่ติดต่อ นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหมวดโรคไม่ติดต่อ อยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหมวดโรคไม่ติดต่อ อยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก เรียงตามลำดับดังนี้

- (1) โรคมะเร็ง
- (2) โรคหัวใจ
- (3) โรคในช่องปาก ฟัน และเหงือก
- (4) โรคเบาหวาน
- (5) โรคความดันโลหิตสูงและความดันโลหิตต่ำ
- (6) โรคทางเดินอาหาร
- (7) โรคภูมิแพ้

และข้อที่อยู่ในเกณฑ์สำคัญปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้

- (1) โรคที่เกิดจากความเสื่อมของอวัยวะ
- (2) โรคนิ้ว

2.2.9 หมวดโรคติดต่อ นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหมวดโรคติดต่อ อยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหมวดโรคติดต่อ อยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก เรียงตามลำดับดังนี้

- (1) การสร้างภูมิคุ้มกันโรค
- (2) การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อในชุมชน

- (3) โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
- (4) ชนิดของเชื้อโรค วิธีติดต่อ และการแพร่กระจายของเชื้อโรค
- (5) โรคติดต่อที่พบบ่อยในชีวิตประจำวัน
- (6) โรคพยาธิใบไม้ในตับและปอด
- (7) โรคปอดอักเสบ
- (8) โรคพยาธิตัวจิ๋ว
- (9) สัตว์นำโรค
- (10) โรคโปลิโอ
- (11) โรคเรื้อน

และชื่อที่อยู่ในเกณฑ์สำคัญปานกลาง คือ โรคเท้าช้าง

2.2.10 หมวดส่วสศึกษา นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหมวดส่วสศึกษา อยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหมวดส่วสศึกษา อยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก เรียงตามลำดับดังนี้

- (1) ส่วสศึกษาในการเดินทางทางบก
- (2) สาเหตุและการป้องกันอค์ภย
- (3) ส่วสศึกษาในการประกอบอาชีพ
- (4) ส่วสศึกษาในบ้าน
- (5) ส่วสศึกษาของคนเดินเท้า

และชื่อที่อยู่ในเกณฑ์สำคัญปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้

- (1) กัมมันตภาพรังสีและอาวุธนิวเคลียร์
- (2) ส่วสศึกษาในการเดินทางทางเรือ
- (3) ภยธรรมชาติต่าง ๆ

2.2.11 หมวดการบริการทางการแพทยและสาธารณสุข นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหมวดการบริการทางการแพทยและสาธารณสุข อยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหมวดการบริการทางการแพทยและสาธารณสุข อยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก เรียงตามลำดับดังนี้

- (1) แหล่งบริการสาธารณสุข
- (2) วิชาการทางการแพทย์สมัยใหม่และสาธารณสุข
- (3) การสาธารณสุขมูลฐาน
- (4) ปัญหาและอุปสรรคทางการสาธารณสุขทั้งในประเทศและต่างประเทศ

และข้อที่อยู่ในเกณฑ์สำคัญปานกลาง คือ ประวัติและผลงานของบุคคลสำคัญทางการแพทย์และสาธารณสุข

2.2.12 หมวดการปฐมพยาบาล นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหมวดการปฐมพยาบาลอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหมวดการปฐมพยาบาล อยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก เรียงตามลำดับดังนี้

- (1) การปฐมพยาบาลกระดูกหักและการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย
- (2) การใช้ยาสามัญประจำบ้าน
- (3) บาดแผลและการห้ามเลือด
- (4) ความรู้เกี่ยวกับหลักเบื้องต้นของการปฐมพยาบาล
- (5) การปฐมพยาบาลเมื่อถูกสารพิษ
- (6) การปฐมพยาบาลเมื่อมีสิ่งแปลกปลอมเข้าสู่อวัยวะสำคัญของร่างกาย
- (7) การปฐมพยาบาลคนเป็นลม
- (8) การปฐมพยาบาลเมื่อสัตว์มีพิษกัดต่อย

และข้อที่อยู่ในเกณฑ์สำคัญปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้

- (1) การวัดอุณหภูมิ การจับชีพจร และการนับลมหายใจ
- (2) การใช้ผ้าพันแผลแบบต่าง ๆ
- (3) การใช้สมุนไพรรักษา

2.2.13 หมวดประชากรศึกษา นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหมวดประชากรศึกษา อยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหมวดประชากรศึกษาอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก คือ ปัญหาและภาวะทางประชากร

และข้อที่อยู่ในเกณฑ์สำคัญปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้

- (1) ผลสืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงประชากร
- (2) สถิติข้อมูลเกี่ยวกับประชากร

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา สุขศึกษาระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง และนักเรียนที่เรียนในเขตเทศบาลกับนักเรียนที่เรียนนอกเขตเทศบาล

3.1 เนื้อหาวิชาสุขศึกษารายหมวด

3.1.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษารวม รายหมวด พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษารวมทุกรายหมวด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย เมื่อพิจารณารายหมวดปรากฏว่านักเรียนหญิงเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 8 หมวด ดังนี้

- (1) สิ่งเสพติด
- (2) โภชนาการ
- (3) สุขภาพจิต
- (4) สุขภาพผู้บริโภคร
- (5) โรคติดต่อ
- (6) โรคไม่ติดต่อ
- (7) สวัสดิศึกษา
- (8) การปฐมพยาบาล

และเมื่อพิจารณารายหมวด ปรากฏว่านักเรียนชายเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนหญิง ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในหมวดเพศศึกษา

3.1.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษารวม รายหมวด พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษารวมรายหมวด ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายหมวดปรากฏว่านักเรียนที่เรียนนอกเขตเทศบาลเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนที่เรียนในเขตเทศบาล ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 หมวด ดังนี้

- (1) โภชนาการ
- (2) สุขภาพจิต
- (3) สุขภาพผู้บริโภคร
- (4) การสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม

3.2 เมื่อเปรียบเทียบแยกตามหมวดพบว่า

3.2.1 เนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดสิ่งเสพติด

3.2.1.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดสิ่งเสพติด พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดสิ่งเสพติด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายข้อปรากฏว่า นักเรียนหญิงเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

- (1) สาเหตุและการป้องกันการติดสิ่งเสพติดให้โทษ
- (2) การสูบบุหรี่และการดื่มสุรากับโรคมัยไส้เจ็บ

3.2.1.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดสิ่งเสพติด พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดสิ่งเสพติด ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายข้อปรากฏว่านักเรียนที่เรียนนอกเขตเทศบาลเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนที่เรียนในเขตเทศบาล ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ข้อ คือ สาเหตุและการป้องกันการติดสิ่งเสพติดให้โทษ

3.2.2 เนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดโภชนาการ

3.2.2.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดโภชนาการ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดโภชนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายข้อ ปรากฏว่านักเรียนหญิงเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ข้อ คือ โรคขาดสารอาหาร

3.2.2.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดโภชนาการ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดโภชนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายข้อ ปรากฏว่านักเรียนที่เรียน

นอกเขตเทศบาลเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนที่เรียนในเขตเทศบาล ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ข้อ คือ ลักษณะ ประเภท และประโยชน์ของอาหาร

3.2.3 เนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดสุขภาพจิต

3.2.3.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดสุขภาพจิต พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดสุขภาพจิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายข้อ ปรากฏว่านักเรียนหญิงเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

- (1) ปัญหาสุขภาพจิตของวัยรุ่นและแนวทางป้องกันแก้ไข
- (2) สุขภาพจิตผู้สูงอายุ

3.2.3.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดสุขภาพจิต พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดสุขภาพจิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายข้อ ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนนอกเขตเทศบาลเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนที่เรียนในเขตเทศบาล ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

- (1) การเปลี่ยนแปลงส่งเสริมสุขภาพจิตและการปรับตัวของวัยรุ่น
- (2) สุขภาพจิตผู้สูงอายุ

3.2.4 เนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดเพศศึกษา

3.2.4.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดเพศศึกษา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายข้อปรากฏว่า นักเรียนชายเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนหญิง ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 ข้อ ดังนี้

- (1) การเลือกคู่อรอง
- (2) การปรับตัวต่อเพศตรงข้าม
- (3) สุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะสืบพันธุ์
- (4) พัฒนาการทางเพศ

3.2.4.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดสุขศึกษา พบว่า นักเรียนที่เรียนในเขตเทศบาลกับนักเรียนที่เรียนนอกเขตเทศบาลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดเพศศึกษา ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2.5 เนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดสุขภาพผู้บริโภครวม

3.2.5.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดสุขภาพผู้บริโภครวม พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดสุขภาพผู้บริโภครวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายข้อ ปรากฏว่านักเรียนหญิงเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ข้อ คือ อาหารปนปลอมและแปลง

3.2.5.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดสุขภาพผู้บริโภครวม พบว่า นักเรียนที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดสุขภาพผู้บริโภครวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายข้อ ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนนอกเขตเทศบาลเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนที่เรียนในเขตเทศบาล ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ข้อ คือ ความสำคัญของการเลือกใช้ผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพ

3.2.5 เนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม

3.2.6.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายข้อ ปรากฏว่านักเรียนหญิงเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

- (1) ความสำคัญของการจัดสุขาภิบาลอาหาร
- (2) การจัดสิ่งแวดล้อมชุมชนให้ถูกสุขลักษณะ

3.2.6.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายข้อปรากฏว่านักเรียนที่เรียนนอกเขตเทศบาลเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนที่เรียนในเขตเทศบาล ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ข้อ ดังนี้

- (1) การรักษาบ้านเรือนให้ถูกสุขลักษณะ
- (2) ความสำคัญของการจัดสุขาภิบาลอาหาร
- (3) การจัดสิ่งแวดล้อมชุมชนให้ถูกสุขลักษณะ

3.2.7 เนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดสุขภาพส่วนบุคคล

3.2.7.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดสุขภาพส่วนบุคคล พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดสุขภาพส่วนบุคคล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายข้อ ปรากฏว่านักเรียนชายเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนหญิง ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

- (1) การออกกำลังกายและการพักผ่อน
- (2) นันทนาการ

3.2.7.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดสุขภาพส่วนบุคคล พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดสุขภาพส่วนบุคคล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายข้อ ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนนอกเขตเทศบาลเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนที่เรียนในเขตเทศบาล ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

- (1) สุขปฏิบัติเกี่ยวกับตา
- (2) สุขปฏิบัติเกี่ยวกับหู

3.2.8 เนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดโรคไม่ติดต่อ

3.2.8.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดโรคไม่ติดต่อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดโรคไม่ติดต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายข้อ ปรากฏว่านักเรียนหญิงเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 ข้อ ดังนี้

- (1) โรคมะเร็ง
- (2) โรคหัวใจ
- (3) โรคในช่องปาก ฟัน และเหงือก

- (4) โรคเบาหวาน
- (5) ความดันโลหิตสูงและความดันโลหิตต่ำ
- (6) โรคภูมิแพ้

3.2.8.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดโรคไม่ติดต่อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดโรคไม่ติดต่อ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายข้อ ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนนอกเขตเทศบาลเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนที่เรียนในเขตเทศบาล ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ข้อ คือ โรคมะเร็ง

3.2.9 เนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดโรคติดต่อ

3.2.9.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดโรคติดต่อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดโรคติดต่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายข้อ ปรากฏว่านักเรียนหญิงเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 ข้อ ดังนี้

- (1) การสร้างภูมิคุ้มกันโรค
- (2) ชนิดของเชื้อโรค วิธีติดต่อและการแพร่กระจายของเชื้อโรค
- (3) โรคพยาธิใบไม้ในตับและปอด
- (4) โรคพยาธิตัวจืด

3.2.9.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดโรคติดต่อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดโรคติดต่อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายข้อ ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนนอกเขตเทศบาลเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนที่เรียนในเขตเทศบาล ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

- (1) การสร้างภูมิคุ้มกันโรค
- (2) การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อในชุมชน

3.2.10 เนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดสวัสดิศึกษา

3.2.10.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดสวัสดิศึกษา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดสวัสดิศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายชื่อ ปรากฏว่านักเรียนหญิงเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

(1) กัมมันตภาพรังสีและอาวุธนิวเคลียร์

(2) ภัยธรรมชาติต่าง ๆ

3.2.10.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดสวัสดิศึกษา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดสวัสดิศึกษาไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายชื่อ ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนนอกเขตเทศบาลเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนที่เรียนในเขตเทศบาล ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ข้อคือ สวัสดิภาพในการเดินทางทางบก

3.2.11 เนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข

3.2.11.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข พบว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2.11.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายชื่อ ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนนอกเขตเทศบาลเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนที่เรียนในเขตเทศบาล ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ข้อคือ วิชาด้านการแพทย์สมัยใหม่และสาธารณสุข

3.2.12 เนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดการปฐมพยาบาล

3.2.12.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดการปฐมพยาบาล พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดการปฐมพยาบาล

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายข้อ ปรากฏว่านักเรียนหญิงเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 ข้อ ดังนี้

- (1) บาดแผลและการห้ามเลือด
- (2) ความรู้เกี่ยวกับหลักเบื้องต้นของการปฐมพยาบาล
- (3) การปฐมพยาบาลเมื่อถูกสารพิษ
- (4) การปฐมพยาบาลเมื่อมีสิ่งแปลกปลอมเข้าสู่อวัยวะสำคัญของร่างกาย

3.2.12.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษา

ในหมวดการปฐมพยาบาล พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดการปฐมพยาบาล ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายข้อปรากฏว่านักเรียนที่เรียนนอกเขตเทศบาล ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญมากกว่านักเรียนที่เรียนในเขตเทศบาล ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

- (1) ความรู้เกี่ยวกับหลักเบื้องต้นของการปฐมพยาบาล
- (2) การปฐมพยาบาลเมื่อมีสัตว์มีพิษกัดต่อย

3.1.13 เนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดประชากรศึกษา

3.2.13.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษา

ในหมวดประชากรศึกษา พบว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดประชากรศึกษา ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2.13.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาใน

หมวดประชากรศึกษา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาในหมวดประชากรศึกษา ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายข้อ ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนนอกเขตเทศบาลเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนที่เรียนในเขตเทศบาลซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ข้อ คือ ปัญหาและภาวะทางประชากร

อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยเฉพาะประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตการศึกษา 12 มีความคิดเห็นว่า เนื้อหาวิชาสุขศึกษาโดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากการจัดเนื้อหาวิชาสุขศึกษามีการพิจารณาถึงความสนใจและความต้องการของเด็กและปัญหาสุขภาพเป็นสำคัญ (สุชาติ โสภประยูร 2525: 61-62) จึงส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมณฑิรา ขุนวงษ์ (2530: 54) พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีเจตคติเกี่ยวกับสุขภาพอยู่ในระดับดี และงานวิจัยของ สุกัญญา งามบรรจง (2528: 43) พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาส่วนใหญ่ว่ามีความจำเป็นมาก นอกจากนี้จากการวิจัยของสายพิณ ประสทธิวงษ์ (2528: 74-76) พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสนใจในการเรียนรู้ด้านสุขภาพทุกหมวดอยู่ในเกณฑ์สนใจ

เมื่อพิจารณารายหมวดพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดเห็นว่าเนื้อหาวิชาสุขศึกษาทุกหมวดอยู่ในเกณฑ์สำคัญมาก ยกเว้นเพียงหมวดเดียวที่นักเรียนเห็นความสำคัญอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง คือ หมวดประชากรศึกษา ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 17-19 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่กำลังเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ทำให้เด็กในวัยนี้สนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับตนเอง และสังคมนรอบด้านที่จะมีผลกระทบต่อตนเอง แต่เนื้อหาวิชาประชากรศึกษาเป็นเรื่องที่ไกลตัว เป็นปัญหาในระดับประเทศ จึงทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญไม่มากนัก และในระดับมัธยมศึกษายังได้จัดให้มีการเรียนการสอนประชากรศึกษาในหมวดสังคมศึกษา ทำให้เนื้อหาบางตอนซ้ำซ้อนกัน นอกจากนี้แล้วการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในวิชานี้ครูส่วนใหญ่ยังใช้วิธีการสอนแบบบรรยายทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนน้อย (ประสิทธิ์ ทองใส 2522: 56) นักเรียนจึงเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ไม่มากนัก ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ สุวัฒน์ ชัยนการ (2523: 73) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาประชากรศึกษามีความรู้เรื่องการเพิ่มประชากรของประเทศไทยอยู่ในระดับปานกลาง จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญในหมวดประชากรอยู่ในเกณฑ์สำคัญปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีข้อที่มีความสำคัญปานกลาง 12 ข้อ คือ โรคที่เกิดจากความเสื่อมของอวัยวะ โรคนิ้ว โรคเท้าช้าง ภูมิคุ้มกันบกพร่อง และอาวุธนิวเคลียร์ สวัสดิภาพในการเดินทางทางเรือ ภัยธรรมชาติต่าง ๆ ประวัติและผลงานของบุคคลสำคัญทางการแพทย์และสาธารณสุข การวัดอุณหภูมิ การจับชีพจร การนับลมหายใจ การใช้ผ้าพันแผล การใช้สมุนไพรรักษาผลสืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงประชากร สถิติข้อมูลเกี่ยวกับประชากร ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเนื้อหาดังกล่าวนี้ นักเรียนได้เรียน แต่ในชีวิตประจำวันนี้นักเรียนมีโอกาสสัมผัสในเรื่องเหล่านี้น้อยมาก และเป็นเรื่องที่ไกลตัวนักเรียนหรือนักเรียนอาจจะยังไม่เคยพบเห็น เช่น โรคที่เกิดจากความเสื่อมของอวัยวะ โรคนิ้ว โรคเท้าช้าง ซึ่งในภาคตะวันออกไม่มีการแพร่ระบาดของโรคนี้ นอกจากนี้เนื้อหาบางเรื่องเป็นเรื่องที่ไม่เคยพบเห็นเหตุการณ์จริงหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยก็ไม่ร้ายแรงมาก เช่น ภัยธรรมชาติต่าง ๆ เป็นต้น ส่วนในเรื่องการใช้สมุนไพรรักษา นักเรียนเห็นความสำคัญไม่มากนัก อาจเนื่องจากความสะดวกสบายในการใช้ยาแผนปัจจุบัน ซึ่งสามารถที่จะซื้อใช้ได้อย่างรวดเร็วเมื่อเกิดอาการเจ็บป่วย ซึ่งผิดกับการใช้ยาสมุนไพรซึ่งมีขั้นตอนในการใช้ที่ค่อนข้างยุ่งยาก จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญในเรื่องเหล่านี้ระดับปานกลาง

2. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาโดยส่วนรวมระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงเห็นความสำคัญของเนื้อหาวิชาสุขศึกษามากกว่านักเรียนชาย ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นวันที่กำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งตามธรรมชาติเด็กในวัยนี้จะมีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของตนเองมากขึ้น โดยเฉพาะเพศหญิงมักจะให้ความสนใจในเรื่องการส่งเสริมสุขภาพ ความงาม ทรวดทรง สัดส่วน (จิตรา ทองเกิด 2530: 82-99) ซึ่งเนื้อหาวิชาสุขศึกษาเกี่ยวข้องกับสุขภาพส่วนบุคคล ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักเรียนหญิงเห็นความสำคัญต่อเนื้อหาวิชาสุขศึกษามากกว่านักเรียนชาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิวภรณ์ โกศล (2524: 49-50) ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เพศหญิงสนใจเนื้อหาวิชาสุขศึกษามากกว่าเพศชาย นอกจากนี้การวิจัยที่เกี่ยวกับเจตคติเกี่ยวกับวิชาสุขศึกษา ของพะเยาว์ ต้นมณี (2523: 58-60) และมณฑิรา ขุนวงษ์ (2530: 61) พบว่า นักเรียนหญิงมีเจตคติดีกว่านักเรียนชาย

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาเป็นรายหมวดระหว่างนักเรียนหญิงกับนักเรียนชาย พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 9 หมวด ได้แก่ หมวดโรคไม่ติดต่อ การปฐมพยาบาล สวัสดิศึกษา โภชนาการ สุขภาพ ผู้บริโภค สุขภาพจิต และเพศศึกษา โดยนักเรียนหญิงเห็นความสำคัญของเนื้อหาวิชาสุขศึกษามากกว่านักเรียนชายทุกหมวด ยกเว้นหมวดเพศศึกษาซึ่งนักเรียนชายเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนหญิง ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ ดวงใจ จันทรเพ็ญพิทย์ (2527: 78) พบว่านักเรียนหญิงมีความสนใจ เรื่องเพศศึกษาน้อยกว่านักเรียนชาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเพศหญิงเป็นเพศที่ถูกอบรมให้มีอุปนิสัยสงบ สละสลวย เรียบร้อย ซึ่งเป็นลักษณะของกุลสตรีไทย นอกจากนี้แล้วลักษณะของวัฒนธรรมไทยและสังคมไทยยังไม่เปิดโอกาสให้เพศหญิงแสดงออกในเรื่องเพศมากนัก ซึ่งตรงกันข้ามกับเพศชายซึ่งมีอิสระในเรื่องเพศ สามารถเรียนรู้และหาประสบการณ์ในเรื่องเพศได้มากกว่าเพศหญิง กับผลการวิจัยของ ชลอสรี แดงเปี่ยม (2526: บทคัดย่อ) พบว่า ชายวัยรุ่นอายุ 15-19 ปี ที่กำลังศึกษา เคยมีสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิงอาชีพพิเศษ มีจำนวนถึงร้อยละ 85.95 นักเรียนชายจึงให้ความสำคัญในเรื่องนี้มากกว่านักเรียนหญิง และเมื่อพิจารณารายชื่อพบว่านักเรียนชายเห็นความสำคัญในเรื่องการออกกำลังกายและการพักผ่อนและนันทนาการ ทั้งนี้อาจเนื่องจากธรรมชาติของผู้ชายในวัยนี้ชอบออกกำลังกาย โดยเฉพาะการเล่นรวมกันเป็นกลุ่ม เช่น ฟุตบอล เป็นต้น จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนชายเห็นความสำคัญมากกว่านักเรียนหญิง

3. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาโดยส่วนรวมระหว่างนักเรียนที่เรียนในเขตเทศบาลกับนักเรียนที่เรียนนอกเขตเทศบาล พบว่า นักเรียนที่เรียนในเขตเทศบาลกับนักเรียนที่เรียนนอกเขตเทศบาลมีความเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากนักเรียนที่เรียนในเขตเทศบาลกับนักเรียนที่เรียนนอกเขตเทศบาลต่างก็อยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีความต้องการในเรื่องของสุขภาพอนามัยที่ดี ความปลอดภัยทางด้านร่างกาย ความสวยความงาม ความต้องการเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นความต้องการพื้นฐาน (Basic need) ที่จะช่วยให้มีการพัฒนาไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดี และโรงเรียนทั้งสองประเภทนี้ใช้หลักสูตรเดียวกัน คือ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ทำให้นักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทเรียนวิชาสุขศึกษาในรายวิชาต่าง ๆ ที่เหมือนกัน นอกจากนี้แล้วโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษาต่าง ๆ ยังมีการร่วมมือประสานงานกัน โดยมีจุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนภายในเขตการศึกษานั้น ๆ จึงอาจเป็นไปได้ว่าโรงเรียนทั้งสองประเภทมีการร่วมประชุมทางวิชาการ ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียน-การสอนที่คล้ายคลึงกัน นอกจากนี้ในเรื่องการเรียนการสอนแล้ว ในปัจจุบันโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่มักมีการจัดโครงการสุขภาพในโรงเรียน ซึ่งการจัดโครงการดังกล่าวอาจจะส่งผลให้นักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทเล็งเห็นความสำคัญของวิชาสุขศึกษา จากเหตุผลดังกล่าวทำให้นักเรียนทั้งในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาไม่แตกต่างกัน

แต่เป็นที่น่าสังเกตนักเรียนที่เรียนนอกเขตเทศบาล เห็นความสำคัญของเนื้อหาวิชาสุขศึกษามากกว่านักเรียนที่เรียนในเขตเทศบาล ในหมวดโภชนาการ สุขภาพจิต สุขภาพผู้บริโภค และการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม เมื่อพิจารณาในทุก ๆ หมวดพบว่า ค่าเฉลี่ยในหมวดต่าง ๆ ของนักเรียนที่เรียนนอกเขตเทศบาลสูงกว่าค่าเฉลี่ยในหมวดต่าง ๆ ของนักเรียนที่เรียนในเขตเทศบาล ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนนอกเขตเทศบาลส่วนใหญ่อยู่ในโครงการสุขศึกษาสายการศึกษา ดังจะเห็นได้จากโรงเรียนนอกเขตเทศบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 14 โรงเรียน จะมีโรงเรียน 9 โรงเรียน ที่อยู่ในโครงการสุขศึกษาสายการศึกษา (หน่วยศึกษานิเทศก์ เขตการศึกษา 12 2529: 5-8) ซึ่งโรงเรียนที่อยู่ในโครงการนี้อย่างน้อยจะต้องจัดบริการอนามัยโรงเรียนระดับ 3 ซึ่งมีเกณฑ์คือ ต้องมีบัตรบันทึกสุขภาพประจำตัวนักเรียน การจัดโรงเรียนให้ถูกสุขลักษณะ การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค การส่งเสริมสุขศึกษา ทำให้โรงเรียนที่เข้าโครงการสุขศึกษาสายการศึกษาต้องปฏิบัติงานเพื่อให้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ การจัดโครงการดังกล่าวอาจจะส่งผลให้นักเรียนนอกเขตเทศบาล เห็นความสำคัญของเนื้อหาวิชาสุขศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ยในทุก ๆ หมวดสูงกว่านักเรียนที่เรียนในเขตเทศบาล

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรวิชาสุขศึกษาระดับมัธยมศึกษา ควรจะนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ เป็นเหตุผลประกอบในการปรับปรุงหลักสูตร โดยเฉพาะในเขตการศึกษา 12 ในเรื่องของเนื้อหาวิชาสุขศึกษาหมวดประชากรศึกษา เนื้อหาในเรื่องนี้จะมีการสอนในหมวดสังคมด้วย ฉะนั้นประชากรศึกษาที่จะสอนในวิชาสุขศึกษา ควรที่จะเป็น เรื่องของประชากรศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพโดยตรง ซึ่งจะทำให้เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกัน นอกจากนี้การที่จะบรรจุเนื้อหาวิชาสุขศึกษาลงในหลักสูตรควร เป็นเรื่องที่ตรงกับสภาพความต้องการ และความสนใจของนักเรียน และตรงกับสภาพปัญหาทางด้านสุขภาพของสังคมในปัจจุบัน เช่น ความรู้ในเรื่องภูมิคุ้มกันแมกพรวง เป็นต้น

2. จากผลการวิจัยที่ว่า นักเรียนส่วนใหญ่เห็นความสำคัญของเนื้อหาวิชาสุขศึกษา อยู่ในเกณฑ์สำคัญมากทุกหมวด ยกเว้นหมวดประชากรศึกษา ดังนั้นควรที่จะมีการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน นอกจากการสอนแบบบรรยายแล้วอาจใช้กิจกรรมอื่น ๆ เช่น การอภิปราย การค้นคว้าทำรายงาน การจัดนิทรรศการ เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้เพิ่มขึ้น

3. โรงเรียนมัธยมศึกษา ควรจัดโครงการสุขภาพในโรงเรียนทั้งในด้านการสอน การบริการ และการจัดสิ่งแวดล้อม เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเห็นความสำคัญ โดยเฉพาะในเรื่องของการปฐมพยาบาล ซึ่งเป็นเรื่องที่นักเรียนให้ความสำคัญเกือบอันดับสุดท้าย ครูควรสอนให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการปฐมพยาบาล โดยชี้ให้นักเรียนเห็นถึงสถิติของการเกิดอุบัติเหตุ และความสำคัญของการรักษาชีวิตเมื่อได้รับอุบัติเหตุ ดังนั้นก่อนที่จะเริ่มการสอน ควรทำการทดสอบก่อนเรียน เพื่อครูจะได้ทราบพื้นฐานความรู้ของนักเรียน ด้วยการตั้งคำถาม เช่น อุบัติเหตุอะไรที่มีผลต่อกระดูก การปฐมพยาบาลผู้ช่วยกระดูกหักทำอย่างไร เป็นต้น เพื่อที่ครูจะได้สอนตรงตามเนื้อหาในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจ และเสริมในส่วนที่ควรรู้อย่างเป็นขั้นตอน เช่น

1. การให้คำจำกัดความของความหมายของคำ
2. สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา
3. ลักษณะอาการ
4. ประเมินอาการที่พบ
5. ให้การปฐมพยาบาล
6. ข้อคำนึงถึงสิ่งที่ควรปฏิบัติและไม่ควรปฏิบัติ

นอกจากนี้ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการฝึกปฏิบัติงานร่วมกับครูพยาบาล ภายในห้องปฐมพยาบาลด้วย หรือส่งนักเรียนที่มีความสนใจในเรื่องการพยาบาลไปฝึกงานหรืออบรมความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาล เบื้องต้นจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เพื่อให้นักเรียนจะได้นำความรู้ที่นำมาใช้ในโรงเรียนโดยมีครูพยาบาลควบคุม

อนึ่งการจัดศูนย์เพื่อให้คำปรึกษาเกี่ยวกับสุขภาพ หรือจัดฝ่ายแนะแนวสุขภาพขึ้นบริการนักเรียนภายในโรงเรียนก็เป็นส่วนสำคัญที่ครูควรคำนึงถึง เพราะประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับจากบริการ นักเรียนจะได้นำปัญหาสุขภาพมาปรึกษา (เป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้)

4. นักเรียนหญิงเห็นความสำคัญเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษามากกว่านักเรียนชายเกือบทุกด้าน ดังนั้นโรงเรียนควรที่จะได้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทางด้านสุขภาพขึ้น เพื่อช่วยส่งเสริมให้นักเรียนหญิงและนักเรียนชายเห็นความสำคัญในเนื้อหาวิชาสุขศึกษาโดยเท่าเทียมกัน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยในเรื่องเดียวกันนี้ในเขตการศึกษาอื่น ๆ เพื่อนำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยครั้งนี้
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาระหว่างนักเรียนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลกับนักเรียนที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล
3. ควรศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาเพื่อดูความสอดคล้องว่าตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนหรือไม่
4. ควรศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาสุขศึกษาด้วย เช่น สภาพภูมิหลังของครอบครัว ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน เป็นต้น